

Εἶπεν ὁ Κύριος· **τί με καλεῖτε Κύριε Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;** Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς καὶ ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθὺς ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Ἐπει δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ρήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος: «**Γιατὶ μὲ φωνάζετε «Κύριε, Κύριε» καὶ δὲν κάνετε ἐκεῖνα ποὺ σᾶς λέγω;** Καθένας ποὺ ἔρχεται σ' ἐμὲ καὶ ἀκούει τοὺς λόγους μου καὶ τοὺς ἐκτελεῖ, θὰ σᾶς δείξω μὲ ποιὸν εἶναι ὅμοιος. Μοιάζει μὲ ἄνθρωπον ποὺ ὅταν ἔχτιζε τὸ σπίτι του, ἔσκαψε βαθειὰ καὶ ἔβαλε θεμέλια ἐπάνω στὴν πέτρα. Ὅταν δὲ ἔγινε πλημμύρα, ἔπεσε ὁ ποταμὸς ἐπάνω στὸ σπίτι ἐκεῖνο ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ τὸ σαλεύσῃ, διότι ἦταν θεμελιωμένο ἐπάνω στὴν πέτρα.

Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ ἄκουσε τοὺς λόγους μου ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐξετέλεσε, μοιάζει μὲ ἄνθρωπον ποὺ ἔχτισε σπίτι ἐπάνω στὸ χῶμα χωρὶς θεμέλια· ἔπεσε ὁ ποταμὸς ἐπάνω του καὶ ἀμέσως κατέρρευσε καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ σπιτιοῦ ἐκείνου ἦτο μεγάλη».

Ὅταν δε τελείωσε ἀπευθύνων ὅλα τὰ λόγια του εἰς τὸν λαὸν, ἐμπῆκε εἰς τὴν Καπερναοῦμ.